

Sygn. akt II W 457/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

31 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Marcin Drozd

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Wójcik

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2019 r. sprawy o wykroczenie

D. H. s. A. i B. z domu P.,

ur. (...) w K.

obwinionego o to, że:

w dniu 20 grudnia 2018 roku o godz. 11:45 w miejscowości S. ul. (...) w Zespole (...). Prof. J. T., wbrew obowiązkowi zachowania trzeźwości znajdował się w stanie po użyciu alkoholu i podejmował w tym stanie czynności zawodowe nauczyciela

tj. o wykroczenie z art. 70 § 2 kw

I. Obwinionego D. H. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego wykroczenie z art. 70 § 2 kw i za to na mocy powołanego przepisu ustawy wymierza mu karę grzywny w kwocie 500 (pięćset) złotych.

II. Na zasadzie art. 118 § 1 kpw, art. 119 § 1 kpw, art. 121 § 2 kpw zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 425,57 (czteryście dwadzieścia pięć 57/100) złotych tytułem wydatków postępowania oraz 50 (pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II W 457/19

UZASADNIENIE

wyroku z 31.10.2019 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniony D. H. jest nauczycielem (...) w Zespole Szkół (...) w S.. 20 grudnia 2018 roku o godz. 8.00 obwiniony wspólnie innym nauczycielem - B. D. i uczniami klasy 4 o profilu „(...)” Zespołu szkół (...) w S. udali się busem na zajęcia praktyczne w terenie. B. D. już przed rozpoczęciem zajęć po wejściu do busa z (...), poczuła woń „jakby alkoholu” od obwinionego. Wiedziała, iż choruje on na (...), więc pomyślała, iż może to przez to. W trakcie zajęć pracowali w różnych grupach, wobec czego nie miała z nim stałego kontaktu. Zauważyła jednak, iż jego stan się pogarsza (zaczął mu się plątać język, mówił trochę od rzeczy, w czasie poczęstunku miał nad wyraz duży apetyt).

Około południa wrócili do szkoły ze względu na radę i jak zauważyła B. D., w wyniku ciepła stan obwinionego znacznie się pogorszył. Gdy wchodził do pokoju nauczycielskiego w którym przebywali nauczyciele zażartował w sposób wulgarny zwracając się do nich: „co wy tu ku...a” robicie”. Widzą, iż obwiniony jest pijany nauczycielka K. Z. zgłosiła to vice-dyrektorowi – A. D.. Gdy ta zobaczyła w jakim jest stanie zgłosiła to dyrektorowi szkoły G. S.. Dyrektor poprosił obwinionego na rozmowę do siebie do gabinetu. W trakcie rozmowy zachowywał się podejrzanie,

nerwowo, był pobudzony. Dyrektor zaproponował mu poddanie się badaniu na trzeźwość, na co obwiniony się nie zgodził tłumacząc się, że choruje na (...) i objawy są jej konsekwencją. Obwiniony usiłował szybko opuścić gabinet dyrektora. W momencie gdy dyrektor znajdował się w bliskim kontakcie z obwinionym, ten go odepchnął. Po czym opuścił szkołę w celu udania się do lekarza. Około godziny 12.20 obwiniony wykonał telefon do dyrektora szkoły z przeprosinami i wyjaśnieniami dotyczącymi sytuacji. Dyrektor wyraźnie wyczuwał od niego alkohol.

/dowody: zeznania świadków: G. S., k.3-4, 45-46, B. D., k. 5-6, k.46, K. Z., k.7-8; k.46/

Obwiniony choruje na (...). W 2019 r. na początku roku odbył 2 miesięczne leczenie (...) w T..

/dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 45, 47/

Biegły sądowy wykluczył u obwinionego chorobę psychiczną w rozumieniu psychozy oraz upośledzenie umysłowe wpływające na poczytalność czy cech osobowości nieprawidłowej. Natomiast, potwierdził iż D. H. jest (...) co najmniej od kilku lat. Biegły stwierdził, że w odniesieniu do czynu, o który jest obwiniony, nie zachodzą warunki z art. 17 § 1 i § 2 kw.

/dowód: opinia biegłego sądowego H. B. k.25-26;/

Obwiniony D. H. jest nauczycielem zatrudnionym w (...) S. na stanowisku nauczyciel, dochód jaki posiada w stosunku miesięcznym to 2.500,00 zł. Posiada na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 18 i 14 lat. Obwiniony nie był uprzednio karany. Leczy się (...),(...) i(...) (k.11).

Obwiniony w trakcie czynności sprawdzających nie przyznał się do winy oraz odmówił składania wyjaśnień (k.11).

W toku postępowania jurysdykcyjnego obwiniony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że jego zachowanie było spowodowane lekami(...), które wtedy zażywał. Wywoływały one u niego zdenerwowanie, rozchwianie a pytanie dyrektora bardzo go wzburzyło. Nie zgodził się na badanie na trzeźwość bo, jak twierdzi, nie miał sobie nic do zarzucenia. Jak wskazał obwiniony choruje na(...) i w tamtym okresie miał przepisane leki od lekarza, po których „nie czuł się komfortowo” tj. miał uczucie splatania, pustki w głowie, rozdrażnienia. Tłumaczył to różnym (...). Ale jak twierdził, nie było to od niego zależne, musiał sobie dawkować(...)(k.45).

Sąd nie podzielił twierdzeń obwinionego jakoby jego zachowanie byłoby wynikiem choroby tj. (...) lub wynikiem przyjmowania leków przepisanych przez (...). Podawana przez niego wersja zdarzenia w ocenie sądu nie wytrzymuje konfrontacji z zeznaniami świadków. Osoba chorująca na (...) u której wystąpi spadek(...)może zachowywać się w sposób podobny do osoby będącej pod wpływem alkoholu (pobudzenie, nudności, wymioty, zaburzenia chodu, mowy, utrata świadomości – informacje powszechnie dostępne na stronach internetowych). Zdaniem sądu zachowanie obwinionego mogło przypominać zachowanie osoby chorującej na (...) ale faktycznie tak nie było. Po pierwsze, obwiniony od dłuższego czasu choruje na (...), więc wie jak należy się zachować, gdy nastąpi spadek (...)(z jego wyjaśnień wynika, iż miał taki przypadek, podano mu napój z (...) i wezwano pogotowie). Zachowanie obwinionego tego dnia było rozciągnięte w czasie (od ok. godz. 8.00 do godzin południowych). Zatem obwiniony jako (...) widząc swe objawy mógł zareagować poprzez przyjęci(...), udać się do lekarza lub wezwać pogotowie. Po drugie, kontakt z obwinionym tego dnia miało kilka osób, w tym osoby, które wiedziały, iż choruje na (...). Mimo to osoby te wywnioskowały, iż jest on tego dnia pod wpływem alkoholu. Dyrektor w trakcie rozmowy z obwinionym kilkukrotnie wyczuł od niego woń alkoholu z ust. Po trzecie, dyrektor w trakcie rozmowy wprost zarzucił, mu iż jest pod wpływem alkoholu i zaproponował badanie alkomatem. Obwiniony odmówił. Skoro był to objaw (...) to nie było powodów obawiać się badania alkomatem. Po czwarte w zachowaniu obwinionego świadkowie zauważyli także symptomy, które są charakterystyczne dla osób będących pod wpływem alkoholu a nie występują u osób, chorujących na (...) (wulgarne słownictwo, mówienie od rzeczy, agresja (odepchnięcie dyrektora). Okolicznością, która zdaniem sądu pośrednio potwierdza także fakt, iż krytycznego dnia obwiniony był pod wpływem alkoholu, jest to, iż jest on osobą (...) od co najmniej kilku lat (vide opinia biegłego psychiatry, który jest również biegłych w zakresie (...)) oraz że po zdarzeniu odbył terapię zamkniętą przez 2 miesiące.

Sąd oparła się na zeznaniach świadków tj. G. S., B. D. oraz K. Z.. Ich relacja w ocenie sądu jest stanowcza zbieżna i logiczna. Uznano za prawdziwe wyjaśnienia obwinionego w części gdzie podaje, iż leczy się na (...) i był na (...)

Sąd w pełni podzielił treść opinii sądowej sporządzonej przez H. B., jako że jest w pełni profesjonalna i rzeczowa. Biegły kategorycznie wykluczył u obwinionego chorobę psychiczną w rozumieniu psychozy. Natomiast, wskazał jednoznacznie iż D. H. jest (...) od co najmniej kilku lat i konieczne jest zastosowanie dalszego leczenia (...) względem obwinionego (k.25-26).

Sąd zważył co następuje:

Biorąc pod uwagę zebrane w sprawie dowody sąd uznał, iż obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu czynu.

Odpowiedzialności za wykroczenie z 70 § 2 kw podlega ten, kto wbrew obowiązkowi zachowania trzeźwości znajduje się w stanie po użyciu alkoholu, środka odurzającego lub innej podobnie działającej substancji lub środka i podejmuje w tym stanie czynności zawodowe lub służbowe.

Kodeks pracy nie zawiera bezpośredniej regulacji dotyczącej obowiązku zachowania przez pracownika trzeźwości w miejscu i czasie pracy. Pracownik jest jednak zobowiązany do przestrzegania przepisów i zasad bhp (art. 211 kp). W szczególności ma obowiązek wykonywać pracę w sposób zgodny z przepisami i zasadami bhp, stosować się do wydawanych w tym zakresie poleceń i wskazówek położonych. Z obowiązkiem bezpiecznego i higienicznego wykonywania pracy w kontekście zachowania trzeźwości wiążą się bezpośrednio przepisy ustawy z 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (j.t. Dz.U. z 2012 r., poz. 1356; ost.zm. Dz.U. z 2012 r., poz. 405 ustawa o wychowaniu w trzeźwości). Przepisy ustawy z 26 sierpnia 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości dotyczące praw i obowiązków związanych z zachowaniem trzeźwości w miejscu pracy, stanowi w art. 14 ust. 1 pkt. że, zabrania się sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych na terenie szkół oraz innych zakładów i placówek oświatowo-wychowawczych, opiekuńczych i domów studenckich.

Kolejno, z istoty stosunku pracy wynika, że pracownik jest zobowiązany świadczyć umówioną pracę w sposób wskazany przez pracodawcę i pod jego nadzorem. Aby praca mogła być wykonywana, pracownik musi znajdować się w stanie gotowości do jej świadczenia. Przez gotowość do świadczenia pracy rozumie się powszechnie określony stan psychiczny i fizyczny pracownika, a także wykazywanie woli do świadczenia pracy. D. H. mimo iż znajdował się pod wpływem alkoholu, przejawiał wolę do świadczenia pracy, bowiem przyszedł do pracy i wykonywał swoje obowiązki, jednak w żadnym przypadku nie można powiedzieć, że znajdował się w stanie gotowości do pracy.

Ponadto, kodeks pracy wskazuje w art. 108 § 2, możliwość nałożenia na pracownika kary porządkowej za nieprzestrzeganie przez pracownika przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy lub przepisów przeciwpożarowych, opuszczenie pracy bez usprawiedliwienia, stawienie się do pracy w stanie nietrzeźwości lub spożywanie alkoholu w czasie pracy. Przez co należy rozumieć, że pracownik jest obowiązany do należytego zachowania się, wykluczając w/w zachowania. W dyspozycji art. 100 § 2, ustawodawca wskazuje że pracownik jest obowiązany w szczególności: przestrzegać czasu pracy ustalonego w zakładzie pracy, przestrzegać regulaminu pracy i ustalonego w zakładzie pracy porządku, przestrzegać przepisów oraz zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, a także przepisów przeciwpożarowych, dbać o dobro zakładu pracy, chronić jego mienie oraz zachować w tajemnicy informacje, których ujawnienie mogłoby narazić pracodawcę na szkodę, przestrzegać tajemnicy określonej w odrębnych przepisach oraz przestrzegać w zakładzie pracy zasad współżycia społecznego. W świetle wskazanych powyżej regulacji należy przyjąć, iż obwiniony miał obowiązek zachować trzeźwość wykonując czynności zawodowego nauczyciela. Wykroczenia określonego w art. 70 § 2 kw może się dopuścić tylko osoba znajdująca się w stanie "po użyciu alkoholu". Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231) definiuje to pojęcie w art. 46 ust. 2, przyjmując, że „stan po użyciu alkoholu” zachodzi, gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do: a) stężenia we krwi od 0,2‰ do 0,5‰ alkoholu albo b) obecności w wydychanym powietrzu od 0,1 mg do 0,25 mg alkoholu w 1 dm³. W ocenie sądu zachowanie obwinionego wskazywało jednoznacznie, iż

znajduje się on co najmniej w stanie po użyciu alkoholu. Biorą pod uwagę zeznania świadków, z których wynika, iż wyraźnie czuć było od obwinionego alkohol, mówił od rzeczy sąd nie miał wątpliwości, iż był to stan o jakim mowa w powołanym przepisie

Uznając winę obwinionego wymierzono mu na mocy art. 70 § 2 kw karę grzywny 500 zł. W ocenie sądu kara ta jest adekwatna do popełnionego wykroczenia i sprawi, iż obwiniony w przyszłości nie popełni podobnego wykroczenia. Obwiniony pracując z młodzieżą jako nauczyciel winien im dawać dobry przykład a wykonywanie czynności zawodowych nauczyciela w stanie po użyciu alkoholu zasługuje na potępienie. Biorąc pod uwagę zagrożenia (areszt, grzywna od 20 zł do 5 000 zł) kara ta jest sprawiedliwa w odczuciu społecznym. Również jest karą odpowiednią do możliwości zarobkowych i majątkowych obwinionego (pracuje jako nauczyciel, zarobki ok. 2500 zł). Orzeczone grzywna stanowić będzie również formę zadośćuczynienia interesowi publicznemu za popełniony czyn, mając na względzie spowodowanie zgorszenia i demoralizacji uczniów.

W pkt. II wyroku, na podstawie art. 118 § 1 kpw, art. 119 § 1 kpw, art. 121 § 2 kpw sąd zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę w wysokości 425,57 zł tytułem wydatków postępowania (opinia biegłego, ryczałt 100 zł) oraz 50 zł tytułem opłaty, na zasadzie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych. Ustawa z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych